

Raport z zadania 1

Metodyka testowa

Potrzebne dane były generowane na miejscu za pomocą `std::mt19937` zaseedowanego stałą wartością, aby zapewnić niezmienność danych pomiędzy uruchomieniami.

Platforma testowa:

- CPU: Ryzen 5 3600 3.6GHz
- OS: Linux 5.11.6-1-MANJARO
- libc: 2.33
- g++: 10.2.0
- Opcje kompilatora: `g++ src/main.cpp -Wall -Wextra -O`

Potencjalne źródła błędów

Implementacja malloc w libc

Funkcja `malloc` nie rezerwuje od razu całej pamięci o jaką ją poprosimy, tylko aby zaoszczędzić pamięć rezerwuje kolejne bloki w momencie gdy chcemy użyć pamięci zwróconej przez `malloc`, np. wpisując do niej wartość. Skutkuje to tym, że podczas wypełniania tablicy, dla jej dużych rozmiarów, mogą być wykonywane kolejne alokacje, zwiększając w ten sposób czas wykonania.

Implementacja memcpy

W konstruktorze kopiującym m.in. wektora używana jest funkcja `memcpy` aby zminimalizować czas kopiowania elementów. Analiza pamięci fizycznej wykazała że kopia wektora o wielkości 1GiB nie zużywa pamięci. Możliwe że mamy do czynienia z mechanizmem copy-on-write.

Dynamic dispatch

Ponieważ używamy polimorfizmu aby nie pisać każdego przypadku testowego osobno dla każdej struktury danych, wywołanie metody związanej z daną operacją wykorzystuje Vtable i wymagają wykonania skoku. Może to zwiększać czas wywołania dla każdej iteracji o stałą wartość.

Możliwe rozwiązanie: wrzucić kod benchmarkujący do klasy, żeby wykonać dynamic dispatch tylko raz (przy wywołaniu metody `benchmark`) a następnie zostać w obrębie klasy.

Wymagania przypadków testowych

- niezmienność (generowanie takich samych liczb pomiędzy wywoływaniami programu, aby program pracował na tych samych danych)
- porównywalność (takie dobranie parametrów aby operacja, np. wstawiania, była bezpośrednio porównywalna między dwoma strukturami)

Opis badanych operacji

Tablica

Tablica to kolekcja przechowująca elementy w ciągłym bloku pamięci w sposób uporządkowany, jeden za drugim (+padding). Ponieważ zadanie wymaga aby struktura rosła by zapewnić miejsce

większej ilości elementów niż początkowo wynosiła jej pojemność, implementowana struktura jest raczej bliższa `std::vector` niż `std::array`.

Tworzenie Utworzenie pustej tablicy a następnie wpisywanie kolejnych n elementów.

Wstawianie Wstawianie elementów na arbitralnych pozycjach częściowo lub w pełni wypełnionej tablicy. Przesuwamy elementy od danego indeksu włącznie do ostatniego elementu o jedną pozycję w prawo, a następnie na zwolnionym miejscu zapisujemy nowy element. W przypadku częściowego wypełnienia tablicy, wstawiamy do momentu zapełnienia, po czym realokujemy tablicę tak, by jej nowa pojemność wynosiła $2 * \text{poprzednia_pojemnosc}$ po czym opcjonalnie zaokrąglamy do jakiejś wielokrotności którejś potęgi dwójki żeby upewnić się że nowa pojemność jest pełną wielokrotnością wielkości linii cache.

Dodawanie To samo co wyżej, z różnicą że wstawiamy zawsze na koniec tablicy, czyli nie musimy przesuwac istniejących elementów.

Wyszukiwanie Proste przejście tablicy i zwrócenie indeksu dla danego elementu, jeżeli występuje w tablicy.

Usuwanie Zmniejszenie rozmiaru tablicy jeżeli chcemy usunąć ostatni element, w przeciwnym wypadku uprzednio przesuwamy elementy od danego indeksu wyłącznie o jedną pozycję w lewo.

Lista

Podwójnie linkowana lista przechowuje swoje elementy jako zbiór pojedynczo zaalokowanych bloków połączonych ze sobą za pomocą wskaźników. Lista przechowuje wskaźniki do pierwszego oraz ostatniego elementu, a bloki zawierają wskaźniki na blok poprzedni oraz następny. W zależności od wielkości typu przechowywanego, ta struktura może narzucać spory overhead pamięci (w ekstremalnym przypadku np. podwójnie linkowanej listy `bool`i lub `char`ów, element waży 1 bajt, a para wskaźników waży 16 bajtów, dając łączny rozmiar bloku równy 17 bajtów, gdzie przechowywany element to zaledwie ~6% rozmiaru bloku) a także nie jest przyjazna pamięci cache (trawersja tej struktury wymaga skoków w możliwie dalekie od siebie obszary pamięci). W przeciwieństwie do tablicy, zapewnia jednak $O(1)$ dla operacji wstawiania i usuwania (jeżeli mamy bezpośrednią referencję do danego bloku).

Mierzenie wydajności tej struktury jest o tyle wymagające, że zazwyczaj przypadki jej użycia są mało trywialne i zawierają wiele kroków (wyszukiwanie elementu, wstawianie elementów w jego sąsiedztwie, usunięcie elementów do których mamy już referencję, etc.), więc przypadki testowe dobrze pokrywające przypadki użycia muszą być bardzo duże i skomplikowane. Mimo tego, wydajność listy będzie mierzona w podobnie trywialny sposób jak w wypadku tablicy.

Tworzenie Tworzenie listy o wielkości n osiągnięte jest poprzez utworzenie pustej listy, a następnie zamienne wywoływanie metod `push_back` oraz `push_front`, aby zweryfikować poprawność działania wstawiania zarówno na początku listy, jak i na jej końcu.

Wstawianie Wstawianie elementów na arbitralnych indeksach listy wymaga najpierw jej trawersji aż do interesującego nas indeksu, zatem pomimo $O(1)$ operacji wstawiania, w tym wypadku złożoność będzie równa złożoności dostępu, czyli $O(n)$.

Dodawanie Dodawanie nowych elementów na koniec lub początek listy wymaga tylko alokacji nowego bloku oraz czterokrotnego przypisania wartości potrzebnych wskaźników.

Wyszukiwanie Tak jak w wypadku tablicy, wykonujemy trawersję struktury w poszukiwaniu elementu, z tą różnicą że zamiast zwracać indeks, zwracamy referencję do bloku aby umożliwić szybkie usunięcie elementu lub dodania nowych elementów w jego sąsiedztwie.

Usuwanie Jak w wypadku wstawiania, bezpośrednie usunięcie bloku ma złożoność $O(1)$, natomiast wstawianie używając indeksu ma złożoność $O(n)$, ponieważ wymaga trawersji listy.

Stos

Stos to struktura danych zapewniająca operacje push i pop, które odpowiednio dodają nowy element, oraz usuwają element z wierzchołka stosu. Elementy wrzucone na stos jako ostatnie, są jako pierwsze usuwane przez operację pop (Last In First Out, LIFO). Definicja wymaga tylko powyższych dwóch operacji i ich poprawnego działania, określa zatem tylko interfejs, stos można zaimplementować używając tablicy lub listy.

Tworzenie Jak w wypadku powyższych struktur, tworzymy pusty stos, a następnie dodajemy do niego elementy za pomocą funkcji `push()`. W tym celu inicjalizujemy podległą strukturę (tablicę lub listę) a następnie używamy właściwych im funkcji do dodawania elementów.

Wstawianie Aby wstawić element na n-tą pozycję stosu, musimy najpierw ściągnąć n górnych elementów, włożyć wstawiany element, a następnie włożyć ściągnięte elementy w kolejności odwrotnej niż uzyskana (Last In First Out). Może nam do tego posłużyć kolejny stos.

Dodawanie Dodanie elementu do stosu jest tożsame z wstawieniem elementu na jego 0 pozycję. Nie musimy wyciągać żadnych elementów. Złożoność operacji wynosi $O(1)$.

Wyszukiwanie Aby wyszukać element w stosie, musimy przejść stos w podobny sposób jak w wypadku wstawiania - usuwamy elementy z wierzchu aby uzyskać dostęp do elementów pod spodem, zapisując je na tymczasowy stos. Po znalezieniu elementu wracamy, tj. przekładamy elementy ze stosu tymczasowego z powrotem na swoje miejsce.

Usuwanie Przy usuwaniu elementu ze stosu robimy to samo co podczas wstawiania, z różnicą że zamiast dodawać element po dojściu do danej pozycji, usuwamy dodatkowy element.

Kolejka

Podobnie jak stos, to struktura zapewniająca interfejs do zapisywania i odczytywania danych. W przeciwieństwie do stosu, zapewnia kolejność First In First Out, FIFO, czyli elementy dodane do listy jako pierwsze, jako pierwsze są z niej usuwane. Podobnie może zostać zaimplementowana za pomocą listy lub tablicy.

Tworzenie Jak w wypadku powyższych struktur, tworzymy pustą listę, a następnie dodajemy do niej elementy za pomocą funkcji `push()`. W tym celu inicjalizujemy podległą strukturę (tablicę lub listę) a następnie używamy właściwych im funkcji do dodawania elementów.

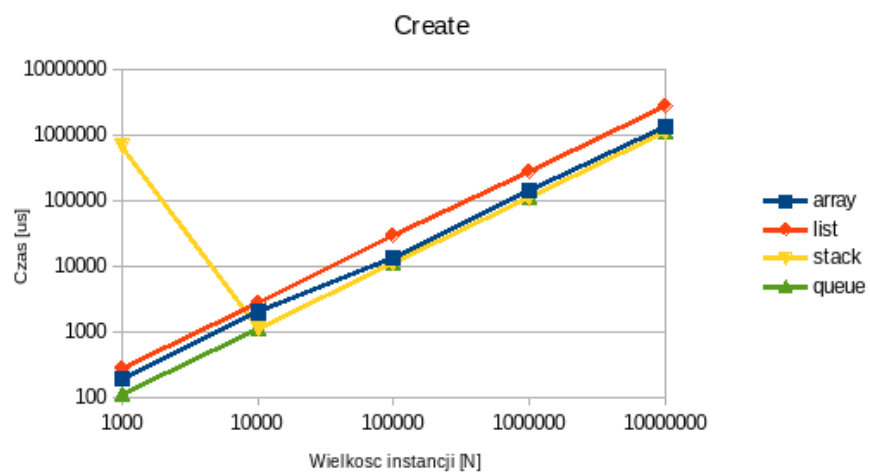
Wstawianie Mechanizm jest bardzo podobny do stosu, z tą różnicą, że musimy usunąć z kolejki wszystkie elementy. Jest to spowodowane tym, że kiedy dojdziemy już do pożądanej pozycji i wstawimy element, musimy przywrócić wszystkie elementy które usunęliśmy tak, aby były one w odpowiedniej kolejności. Ponieważ kolejka jest strukturą FIFO (First In First Out), pierwszy element który ściągnęliśmy, musimy wstawić jako pierwszy (czyli do pustej kolejki). W tym celu musimy ściągnąć resztę elementów by opróżnić kolejkę, a następnie dodać do niej element który usunęliśmy jako pierwszy (First In, czyli podobnie jak w wypadku stosu, możemy użyć tymczasowej kolejki do odpowiedniego uszeregowania elementów), a następnie kolejne.

Wydażność wstawiania można by było poprawić używając Double Ended Queue (deque). Ten rodzaj kolejki umożliwia dodawanie i usuwanie elementów z zarówno przodu jak i tyłu kolejki.

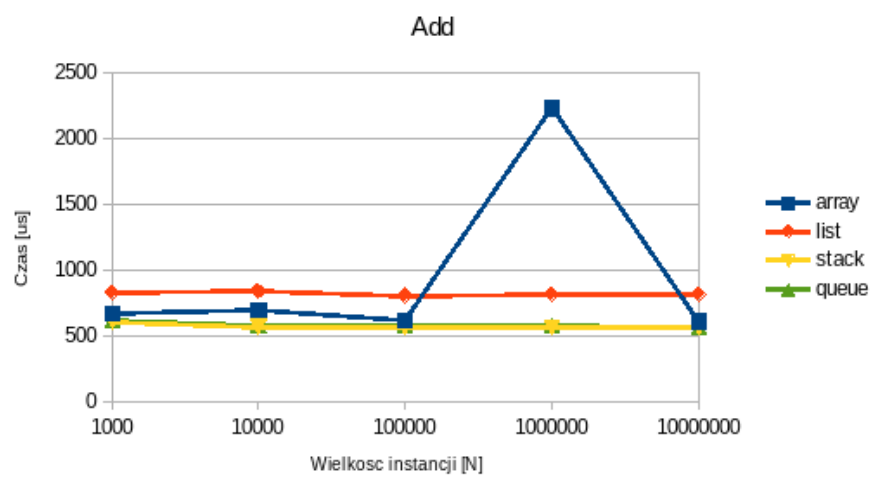
Dodawanie Dodawanie elementu do kolejki to po prostu dodanie go z tyłu kolejki. Nie usuwamy żadnych elementów zatem złożoność wynosi $O(1)$.

Wyszukiwanie Podobnie jak ze wstawianiem, przechodzimy przez kolejkę używając tego samego sposobu, również musząc opróżnić ją w całości a następnie zrekonstruować od zera.

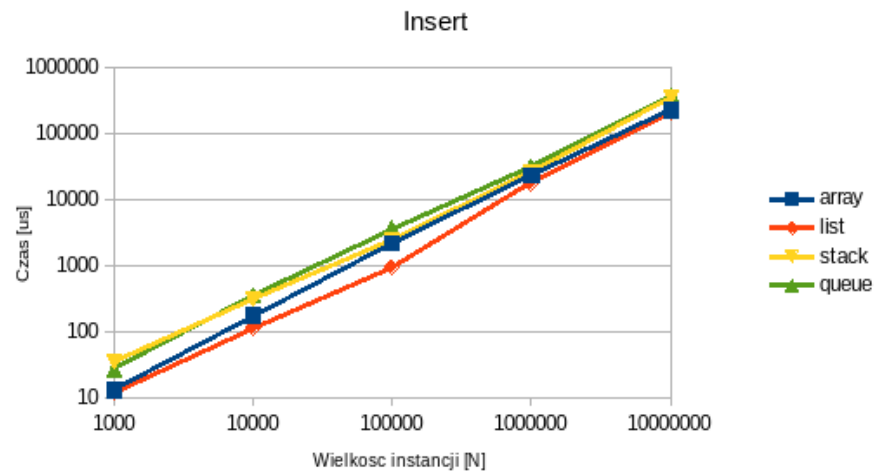
Usuwanie J.w. przechodzimy przez kolejkę, usuwamy interesujący nas element, ściągamy resztę elementów na kolejkę tymczasową, a następnie rekonstruujemy kolejkę.

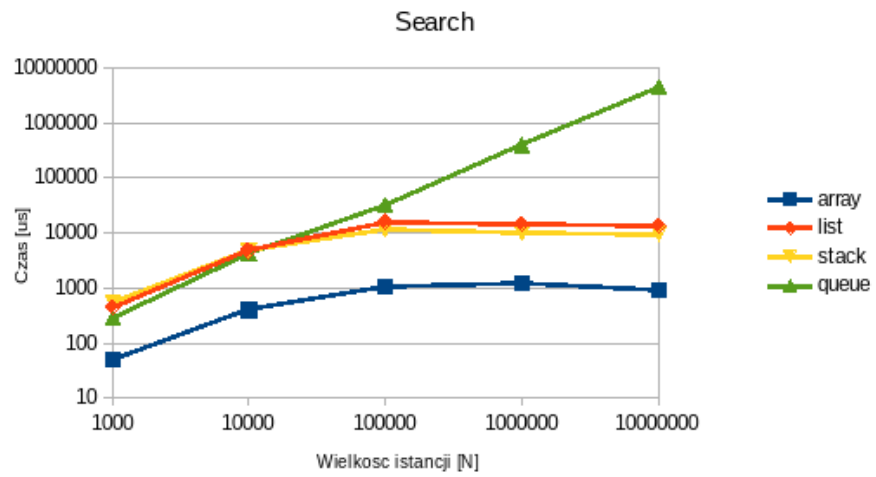
Tworzenie

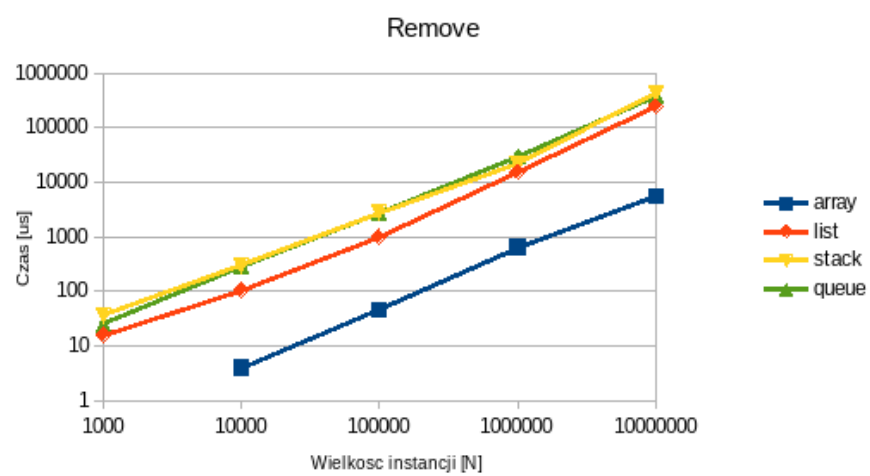
Dodawanie

Wstawianie

Szukanie

Usuwanie

Źródła

- kod źródłowy: <https://github.com/Bravo555/data-structures-project>